

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm III. Dilecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

Dilecti.

PARAPHRASIS.

Prior & Conuentus S. Mariæ ad carceres impetrârunt à Sede Apostolicâ rescriptum super debito pecuniario contra fratres Ecclesiæ de Hispidâ: isti comparentes coram Iudicibus delegatis, excipiendo dixerunt, quòd respondere non teneantur, eò quòd in libello expressum non sit, ex quâ causâ pecunia illa deberetur: sed cùm Iudices exceptionem hanc admittere nolent, illi appellârunt. Eo cognito Greg. IX. respondit, si ita res se habeat, vt narratur, quæ post appellationem acta sunt, irrita esse oportere.

SUMMARIVM.

1. In libello actionis personalis exprimenda est causa debiti; aliàs reus respondere, & litem contestari non tenetur.

2. Consultum est, vt libellus citationi inferatur, licet non sit necessarium.

NOT. vn. In libello actionis personalis exprimenda est causa debiti, quia v. g. mutuo datum, aut venditum fuit; alioquin reus respondere & litem contestari non tenetur, quâ de re dixi in c. Dilecti. 6. de iudic. Hic autem quæritur, vtrum libelli copia vnâ cum citatione reo à Iudice transmitti debeat, seu, num tenor libelli literis citationis inferendus sit, negatiuè DD. respondent. Bart. in l. Inter accusatorem. n. 2. De publicis iudiciis. gl. fin. in Clem. 2. vt lite pendente. Gal. lib. 1. Obseru. 51. Felix. inc. 1. n. 2. hoc tit. Verum tamen consultum est, vt libellus citationi inferatur, partim ne alioquin, si reus non instructus adueniat, nouæ ipsi delationes concedendæ sint, vti notauit gl. partim quia libelli traditio facta reo litem pendendam inducit, vt ex eo tempore circa rem petitam nihil innouandum sit, vti colligitur ex cit. Clem. 2. iuncta gl. verb. plenè.

TITVLVS IV.

DE MUTVIS PETITIONIBVS.

Cecidit interdum, vt postquam reus petitionem ac libellum iudici, & per hunc reo obtulit ad conuentionem eius, reus vicissim factâ petitione seu oblato libello conueniat actorem, quamobrem hic agitur de mutuis petitionibus seu reconuentionibus.

CAPITVLVM I.

Ex litteris.

PARAPHRASIS.

Plebanus & Clerici Maturenses à Papâ impetrauerant rescriptum ad Iudices contra Abbatem & Conuentum Monasterii Maturensis super quibusdam controuersis; eo oblato rescripto, Abbas & Conuentus

vicissim capitula proponebant, ad quæ Plebanus & Clericos respondere sibi coram eisdem delegatis Iudicibus petebant; hanc eorum petitionem iustam esse respondet Alex. III. idèd mandat, vt prius monachos jubeant respondere petitionibus Clericorum, eòque facto in continenti compellant Clericos ad respondendum monachis super ipsorum petitionibus ac articulis, ac deinde, si partes ad concordiam redigere non possint, super vtroque negotio sententiam proferant.

SUMMARIVM.

1. Non tantum coram Iudice ordinario, sed etiam coram delegato locus est reconuentioni.
2. Qui alterum conuenit coram Iudice non suo, is suppositâ hac legis constitutione proferat jurisdictionem, debetque esse contentus.